

SLOVENSKI DUROD.

Izhaja vsak dan srečer, izimši nedelje in praznike, ter veja po pošti prejemata za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština zarašča.

Za oznanipla plačuje se od štiristopeta petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tisk, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tisk.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnostu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vigilantibus jura!

„Südsteirische Post“ je v sobotni svoji številki razglasila za jezikovne razmere na Štajerskem pre-karakteristično dogodbo. Štajerska finančna prokuratura v Gradcu zastopa v neki pravdni stvari krajni šolski svet v Zibiki v sodnem okraju Šmarje pri Jelšah. V tej stvari je neki uradnik finančne prokurature potoval v Celje, kjer teče pravda. Zajedno je finančna prokuratura naročila krajnemu šolskemu šolskemu svetu v Zibiki, naj pošlje k obravnavi inteligenčnega, dejanske razmere natančno poznavajočega in nemškega jezika popolnoma zmožega člana krajnega šolskega sveta.

„Südsteirische Post“ kritikuje to zahtevo jako rezko. Vsaka beseda, katero je zapisala, je opravljena. Finančna prokuratura složi celi deželi, ne samo nemškemu delu, nego tudi slovenskemu in zategadelj bi morali vsaj nekateri vjenih uradnikov biti slovenskega jezika popolnoma zmožni. Finančna prokuratura tudi nima nikake pravice, dajati naročila organom, kateri je niti niso podrejeni, najmanj pa ima pravico zahtevati, naj se pošlje k obravnavi nemškega jezika popolnoma zmožen član krajnega šolskega sveta.

Imenovani mariborski list, navaja še drug slučaj, značilen za razmere na Štajerskem. Finančna oblast je poslala v občine Šmarjškega okraja geometra, kateri je slovenskega jezika povsem neveč. Kmetje se protožujejo, da se z uradnikom niso mogli razumeti in da se njih vloge niso rešile, kakor oni niso geometra razumeli.

To sta dva slučaja, značilna za razmere na Štajerskem, a podobnih bi se dalo navesti še kako mnogo, vse pa pričajo, da se na Štajerskem prav v uradih načeloma in sistematično zatira slovenski jezik.

Kdor pozna količaj razmere pri uradih na Štajerskem, tisti ve, da se v dobi pred Taaffeom sicer ni slovenski uradovalo, da pa so bili pri vseh uradih nastavljeni uradniki, zmožni slovenskega jezika, tako da je bilo slovenskim strankam mogoče, se vsaj ustno dogovoriti z uradniki. V zadnjih desetih letih se dela drugače, zlasti odkar se je za-

vensko uradovanje razširjati. Uradoma se skuša slovensko uradovanje kolikor mogoče utesniti in delajo se mu kar mogoče največje ovire. Najizdatnejše sredstvo je to, da se nastavljajo slovenskega jezika nezmožni ali vsaj nezadostno zmožni uradniki. Prednost imajo tisti, ki so strupeni sovražniki slovenskega naroda. Takih uradnikov je nastavljenih vse polno, kdor pa je količaj na sumu, da simpatizuje s Slovinci ali da je celo zaveden Slovenec, tisti se hitro premesti v tak kraj, kjer se ne more ganiti.

Pri politični upravi in pri finančni služijo skoraj sami Nemci. Slovenec ve natančno, da pri teh uradih ne pride naprej, zategadelj se za službo pri upravi in pri finančni niti ne oglaši. Vlada bi sicer morala skrbeti, da bi se od nje nastavljeni uradniki slovenskega jezika naučili in se sposobili za uradovanje s Slovinci, a to je niti v sanjah ne pride v misel. Še nikdar se ni zahtevalo od uradnikov pri politični upravi ali pri finančni, naj se slovenskega jezika nauče, celo priporočilo je, če kdo jezikova pravnične ne zna!

Rosničnost naše trditve, da se slovenčina sistematično iz uradov peha, se razvidi najbolje iz razmer pri spodnještajerskih sodiščih. Nikjer nima naš narod tako ljudih nasprotnikov, kakor pri sodiščih na Štajerskem. Vsak uradnik slovenskega mišljenja se prej ali slej odstavi: navadno mora na Kranjsko, na njegovo mesto pa pride trd in slovenskemu narodu sovražen uradnik. Na ta način se je odpravilo v zadnjih letih že jako mnogo vrhih uradnikov in s tem se je utesnilo tudi slovensko uradovanje. Pražakovje jezikovne naredbe nimajo na Štajerskem skoraj nobene veljave več, zlasti se s slovenskimi strankami že davno več ne delajo slovenski zapisniki. Če se kak slovenski uradnik tako daleč spozabi, da naredi tak zapisnik, se mu v Celju pri prvi prički seveda z najljubeznejšimi besedami namigne, naj tega nikdar več ne storí.

Tako se sistematično ovira slovensko uradovanje. Jedina pomoč zoper to je poučevanje ljudstva in brezobzirna uporaba vseh zakonitih sredstev. Lepa ta način se da kaj doseči, in zato se povsem pridružujemo „Südst. Post“, klicoči: „Vigilantibus jura!“

spremlja ga njegov izdelovatelj, A. Lachambre iz Pariza, ki bode balon nadzoroval do vzdiga. Paraček pelje družbo Andréjeve na neobljudene Spicberge v Severnem lednem morju, ed koder se bodo dvignili na pot, kakor hitro dobe ugoden južni ali južno-zapadni veter. Po načrtu upajo, da so bode to zgodilo dne 24. julija.

Ker gleda ves omikan svet z nepopisnim zanimanjem na to vožnjo, hočemo danes izjemoma nekoliko dalj časa ostati pri tem predmetu, osobito pa narisati čitateljem zračno ladijo, ki bode nosila imenovane potnike.

Balon je po Andréjevih načrtih zgradil že imenovani Lachambre v Parizu. Premer mu je 205 m in vsebina 4511 kubičnih metrov. Ako bi stlačili vsej 5000 kubičnih metrov plina, znašala bi nosilnost 6000 kg. Ogrinjalo balonovo sestoji iz posebno trdne kineške svile (ponghee), in sicer deloma v dvojni, deloma pa v trojni in štirojni legi. Zgornja kapa do onega pasa, na katerem je premer balona 6 m širok, ima štirojno lego, ker največ trpi. Pod njo ležeči pas do 4 m pod ekvatorjem balona ima trojno lego svile, ostali del pa dvojno. Trak trojne svile v dolžini 100 mm in v širini 50 mm je kazal pri preskušnji trgoporno trdnost 223 kg; to je za 73 kg več, nego je zahteval An-

V Ljubljani, 20. julija.

Veronauk na štajerskih realkah. Vladni listi opozarjajo štajerske liberalce na to, da v štajerskem deželnem zboru o realkah je veronauk mej obvezni predmeti in je poleg tega še določba, da vlada se prepriča razdelitev predmetov na posamezne razrede. Sicer je pa že 1889. leta deželni odbor bil priznal, da je vlada opravičena upeljati veronauk. Izrekel se je bil samo, da bi to ne bilo učestno. V tem smislu se je bilo izreklo tudi tedanje ravnateljstvo graške višje realke. Sedaj je jasno, da so liberalci sami krivi, če vlada jim upelje veronauk v realkah. Sami so imeli vedino v deželnem zboru in delali dotedni zakon. Če so mislili, da veronauk ni potreben na višjih razredih realke, zakaj pa tega niso vzeli v zakon. Najbrž pa vsi liberalci sami nimajo takih pomislikov proti veronauku in le nekateri listi krije. Zaradi ene veronauka tudi drugi predmeti ne bodo toliko trpeli. Dosedaj ni bilo znano, da bi štajerski realčani bili v svetnih predmetih bolje podkovani, kakor kranjski, ki se veronauka niso.

Jurij Schönerer ne misli kandidovati za državni zbor, kakor pa je njegovo glasilo, a v nekaterih okrajih na Češkem so pa volilci jako navdušeni zanj. Poslanec Tausche je v hebskem okraju videl na več shodih, da zanj ne marajo, temveč Schönerer mora biti njih poslanec. Pač značilno je, da Nemci hočejo za poslanca tega moža, ki nikdar svojega prusčilstva ni prikrival. Liberalci in drugi nemški nacionalci jim niso več dovolj nemški. Kadar se kaže, bode tudi Schönerer voljen, če tudi morda ne bude kandidoval. Ljudje ga bodo kar sami volili. To je najbrž tudi Schönererjeva želja, da na slavnostni način pride v državni zbor. Prihod Schönererja v državni zbor bi ne bil po volji Luegerju in Steinwenderju, ker bi se mej njimi začela borba za vodstvo narodnih Nemcov in protisemitov.

Kmetske stranke v Galiciji ni moč zatreći. Nič ne pomaga, da so se proti njej zavezali okrajni glavarji, duhovniki in židje. Galitski škoje so zamaši preganjali nje voditelja Stojalowskega, seme, katero je zasajal, se ne da več izruvati. Kmetje spozna-

Ljepotka.

Prirodopisni in tehniški razgled.

Piše J.

XIII.

Citateljem našim je znano, da je švedski nadživener Andréé napravil načrt, po katerem hoče v balonu potovati na severni pol. Andréjevo podjetje je pač najpredznejše, kar jih se je kedaj rodilo v človeških glavah, na drugi strani pa je tudi toliko premišljeno, s tolikimi znanstvenimi izkušnjami in s tolikimi pripomočki moderne tehnike opremljeno, da moramo po resnem preudarku reči: Andréjeva vožnja po balonu na severni pol ni povsem nemogoča in mnogo verjetnosti je, da se pogumnemu možu posreči priti tja, kamor do sedaj še ni stopila noge človeška.

Dne 6. junija t. l. se je Andréé s svojima spremjevalcema, znamen meteorologom drom. Ekholmom in z bogoslovcem Nils Strindbergom vkljal v Gothenburgu na parnik „Virgo“, da izpelje svoj namen. S seboj ima vse potrebne priprave, osobito pa zračni balon, ki ima nesti pogumno trojico na severni tečaj. Da se balonu ne pripeti kaka nesreča in da se bode pravilno napolnil,

dré. Svinato ogrinjalo je sešito iz 3360 kosov; povsodi so trije, po 4 mm oddaljeni šivi jeden poleg drugoga. Konečno so šivi zlepjeni s 40 mm širokimi trakovi. Dotično lepilo, katero je Lachambre sam izumil, drži tako trdno, da se prej svila pretrega, nego lepilo odjenja. Vse ogrinjalo je prevlečeno z nekim novim, izborno gostečim firnem. Preskušnje so pokazale, da znaša izguba plina na vsak kvadratni meter v 24 urah pičo 1 liter; ker ima balon 1400 kvadratnih metrov površine, bi torej vsak dan komaj 14 kubičnih metrov plina ušlo skozi ogrinjalo. To je relativno tako malenkostna izguba in balon bi celo v več mesecih ne izgubil toliko svoje nosilnosti, da bi prišla v praktičnem oziru v poštev. Vendar hočejo te razmere še na Spicbergih natančneje proučiti in nosilnost napolnenega balona več dni zaporedoma direktno tehtati. Andréé se boda samo tedaj podal na pot, če se pri teh poskusih pokaže, da je ogrinjalo v istini dovolj gosto proti uhajanju zraka. Vsa porabljena svila tehta 1321 kg.

Da bode pri morebitnem nevarnem izkrejanju mogoče hitro balon izprazniti, mu je dal Andréé uredbo, da se more pretrgati. V ta namen je balon pretrgan, čez razpoko pa je prilapljen velikanska, trikotnik podobna krpa, imajoča osnovico 90 cm

vajo, da se morejo zanašati le na svojo pomoč. Pri volitvah v okrajne zastope, ki so se nedavno vrstile, dosegla je ta stranka take uspehe, da je poljsko šlahto, žide in pa klerikalce mrzel pot obil. Postopanje poljskih škofov proti Stojalowskemu je pa rodilo ta dober sad, da so poljski kmetje dobro spoznali klerikalizem. Drugače bi pa morda klerikalci bili se začeli postavljati na kako krščansko-socijalno stališče in s tem še nekaj časa slepili kmete. Sedaj pa to ni več mogoče. Poljski kmet klerikalcem več ne zaupa, naj mu tudi še tako prijazno govore. Njih bratenje z židi pri deželnozborskih volitvah mu je odprlo oči.

Trentinsko vprašanje. Iz nekega govora barona Giovanellija v političnem društvu za italijansko Tirolsko posnamemo, da je vlada bila pripravljena italijanskemu delu tiolske dovoliti poseben oddelek deželnega odbora in okrajne zastope. Italijanski poslanci pa s tem niso zadovoljni. Italijani zahtevajo, da bi bil zanaprej italijanski del popolnoma nezavisen od nemške deželnozborske večine. Vlada pa v toliko menda veče privoliti in italijanski poslanci pasivne politike ne popuste. — Vidno je, da se ta stvar še kmalu ne uravna. Da Italijani tako teže po oddelitvi od Tirolske, pa ni le krivo samo narodno vprašanje, temveč jih tudi predsednik klerikalizem, ki vlada v tiolskem deželnem zboru. Italijani so bolj liberalnega mišljaja, kakor tirolski Nemci in jim zlasti sklepi tiolskega deželnega zбора v šolskem oziru ne ugajajo.

Bulgarija in Črna gora. Črnogorski knez baje ne obiše v avgustu bogarskega kneza. On misli, da se spodobi, da ga knez Ferdinand pojed obiše, kajti on je najstariši balkanski vladar in pri tem še samostojen, kar pa bolgarski knez ni. V Sofiji tudi popolnoma priznavajo opravičenost teh nazorov. Določeno pa vendar še ni, če obiše knez Ferdinand črnogorskog kneza. pride pa v Sofijo v avgustu srbski kralj Aleksander. — Bolgarski vladni krogi se baje nič prav ne morejo sporazumeti z misljijo, da bi črnogorski knez na Balkanu igral nekako prvo ulogo. Bulgari se tudi domisljajo, da so poklicani na Balkanu prevzeti nasledstvo Turčije. Najbrž pa tuja evropska diplomacija deluje na to, da zaseje nezaupanje meju posamične balkanske državice.

Dopisi.

Iz Novega mesta, 14. julija. Brezobzirnemu Jupitru pluviju ee je vendar po dolgem času zopet zjasnilo njegovo temno oblije, in tako se je mogel vršiti že dolgo napovedani pevski večer „Dolenjskega pevskega društva“. Zvršil se je z vso si-jajnostjo ter na splošno zadovoljnost. Vspored je obsegal petje, tamburjanje in godbo. Pevsko društvo pokazalo je ta veder, da marljivo goji slovensko pesem pod spremnim vodstvom g. Hladnika. Dasi so se večjel ponavljale skladbe iz prejšnjih čitalničnih nastopov našega pevskega društva, zadovoljila so povsem vse občinstvo, ki je popolnoma zasedla prosterni vrt Tučkove gostine. Od pevskih točk prijala so pred vsem Hubadove narodne pesmi, katere so se pele tako precizno. Moški zbor je najprej z Aljažovo kompozicijo „Občutki“ pokazal, da ima v svoji sredi izurjena pevce. Občinstvo je zbor simpatično pozdravilo. K uspehu je tako mnogo pripomogel naš izvrstni baritonist g. Grajland. Sicer se je ta večer v različnih krogih mnogo govorilo o

in višino 45 m. Od te krpe vodi vrv skozi balon dolni v ladijo. Če se v skrajni sili potegne za vrv z močjo 120 kg, se krpa odtrga in balon pada takoj skupaj.

Mehu jednak spodnji del balona, tako zvani „appendix“, ima na spodnjem koncu zaklopnicu, kateri je vnanji premer 1 m, odprtina pa 87 cm. Odprtina je s trojno lego svile zaprta, ob jednem pa ima dve okenci, skozi kateri se more pogledati v notranjost balona. Navadno bo ta ventil zaprt, a odpre se sam od sebe na izven, kendar se notranji pritisk pomnoži za 10 mm vodnega stebra. Ventil torej sam regulira notranji pritisk plina in spušča plin po potrebi iz balona. Ker se pa odpira samo navzdol, ne more zrak v balon, če tudi postaja njegov pritisk morebiti jačji. V tem slučaju bi se balon le nekoliko stlačil in appendix bi postal mlahav.

V svrha manevriranja ima balon dva ventila. Jeden tči na ekvatorji, drugi je za 150° v horizontalni meri oddaljen od prvega in stoji 1 m nad ravnikom. Ploča od aluminijeve bronce, 20 cm široka, zatvarja vsak ventil. Ploča se dviga s po-močjo vrvice, ki gre skozi balon v ladijo.

(Konec prih.)

redkih nastopih moškega zboru ter se izražala splošna želja, naj nas zbor v prihodnje iznenadi z več jednakimi nastopi. Tudi ostale mešane zboru kakor „Vene narodnih“, končajo z urnobesnim „Triglavom“, Ispavčevu „Lahko noč dekle sladko“ nadalje „Lastavici v slovo“, „Pozdravljam te gorenska stran“, katere so se izvajale res krasno in umetno, vzprejelo je občinstvo z burnim odobravanjem. Pred vsem pa nas je iznenadil prvi združeni nastop 20 članov broječega ženskega in moškega tamburaškega zboru pod vodstvom neumornega delujočega g. Tršlerja. Meji daljšimi odmori imeli smo priliko, naslajati se z milimi glasovi tamburic, koje so se tukajšnemu občinstvu močno prikupile. Že nastop gospod Tamburašev, okrašenih z dolgimi trobojnicami, vzbudi je senzacijo mej gosti. Združeni tamburaraški zbor je sviral dve točki, „Venec vojaških narodnih pesmi“ in „Vienac hrvatskih narodnih napieva“. Po prvem vencu čuli smo „Mrak“, a po drugem „Danici“ dve divni kompoziciji. Na občno zahtevanje moral se je prvi venec opetovati. Vztrajnemu in uzornemu dirigentu gosp. Tršlerju izrekamo tem potem svoje priznanje za njegov neumorni trud. Slednji ne smemo tudi prezreti naše izvezbane mešanske godbe, katera je otvorivši koncert z veselimi poskočnicami ves večer neumorno svirala ter pripomogla, da se je mladina mogla zasukati na plesišču.

Iz Belokrajne, 17. julija. (Politični omahljivec.) So ljudje, ki sedaj o pasjih dnevih s svetilko v roki iščejo in tudi najdejo mej belokranjskim učiteljstvom pristaše naše klerikalne stranke. Slavodobito so poročali o zmagi narodnega zastopnika tukajšnjega učiteljstva pri zadnji okružiteljski konferenčiji. To je pravo, drugače niti biti ni moglo, ker učiteljstvo belokranjsko bilo je od prvega početka slovenskega političnega gibanja do danes brez izjeme skozi in skozi narodno. Čudom se torej moramo čuditi, da je g. dopisnik zamogel mej tukajšnjim učiteljstvom iztakniti omahljivev, recte nazivati pri volitvi propale kandidate taistim. Tako se na umeten način vstvarjajo pristaši in zaščitniki klerikalizma, „gospodom“ se pa daje prilika, da v svojem zloglasnem glasilu širijo in v svet posiljajo mnenje, da mej učiteljstvom še ni propala klerikalna ideja. Naša dolžnost je, da protestujemo proti sumničenju o narodni omahljivosti belokranjskega učiteljstva. Napominana omahljivost se je iztaknila le, da bi služila v agitacijsko sredstvo, in porabilo se je to sredstvo tako dobro, da se je dosegel uspeh. Gospod dopisnik omenjenega poročila je si gurno tudi jeden onih, kojim so se naslikali kandidature v zastopništvo kot hudi klerikalci. Čudno, da baš oni, ki so zadnjih v Črnomlju in preje za hrbotom agitovali proti „omahljivcem“, koketujejo in so koketovali z „gospodom“. Ali je že omahljivec, kdor svoje stanovske dolžnosti in šolske zakone vrši v popolnem zaupanje in priznanje tako svečenika kakor posvetnjaka? Sodimo, da ne. Krivično je in ne lepo očitati omahljivost ljudem samo za to, da se jih potisne v stran, opisovati je kot klerikalce, dasi se ve, da to niso in nikdar na bodo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. julija.

— (Iz mestnega šolskega sveta.) O seji c. kr. mestnega šolskega sveta ljubljanskega, ki se je vršila dne 9. julija t. l., smo prejeli nastopno poročilo: Ko predsednik proglaši sklepnost, poroča zapisnikar o kurentnih stvarih in pove, kako so bile rešene. Sklene se zopet redno objavljati izpisne iz sej, kot se godi to pri drugih šolskih oblastih. Določi se, da boda imel mestni šolski svet odslej redne seje vsako prvo sredo v mesecu. Na znanje se vzame, da boda mestni magistrat ljudsko šolski mladeži v prihodnjem šolskem letu priredil za vežbališče in igrišče podturnski travnik nasproti prejnjemu za to namenjenemu, ki se uporablja zdaj za druge svrhe. Prošnja mestnega kateheteta M. Šarata bona za dovolitev zakonite nagrade za čeznormalno število učnih ur pri veronauku v tekočem šolskem letu se predloži priporočilno deželnemu šolskemu svetu; istotako prošnja nekega mestnega učitelja in neke mestne učiteljice za podporo, ter prošnja nekega pomožnega mestnega učitelja za nakazilo remuneracije mej počitnicami. Mestni učiteljici Agaezi Zupanovi se prizua III. službeno starostna doklada v znesku 50 gld. s 1. dne junija t. l. Gleda prošnjen šolskih vodstev za dovolitev podpore za uravnavo šolskih vrtov iz subvencij ministerstva za bogoclostje in pouk in iz normalnošolskega zaklada pro 1896 se predlože dež. šolskemu svetu dotedni nasveti. Določi se, da bodi v šoli na Barju v prihodnje populade pred sv. Rešnjim Telesom radi priprav za udeležbo pri trnovski procesiji pouka prosto. Poročilo okrajnega šolskega nadzornika profesorja Frana Levca o nadzorovanju mestne dekliske osemrazrednice, zasebne notranje dekliske ljudske in mešanske šole pri Uršulinkah, zasebne deške štirirazrednice v Marijanšču in zasebne dekliske

štirirazrednice v Lichtenthurnovem sirotišču, ter poročilo c. kr. okrajnega šolskega nadzornika profesorja Baltazarja Knapitscha o nadzorovanju zasebne notranje dekliske mešanske šole pri Uršulinkah za šolsko leto 1895/96. se vzame na znanje in se sklene, da je vsa poročila predložiti dež. šolskemu svetu v odobrenje. Sprejmo se tudi vsi nasveti, katere sta nadzornika-poročevalca predlagala o tej prilikti kot naročila in navodila dotednim šolskim vodstvom.

— (Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imela svojo 93. vodstveno sejo dne 8. julija t. l. v prostorih „Slov. Matice“. Začetek ob 1/3. uri popoldne. Navzočni: Tomo Zupan (predmetnik) dr. Dragotin vitez Bleiweis-Terstenički, Anton Koblar (blagajnik), Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Svetina in Anton Žlogar (tajnik); od nadzorništva sta bila prisotna: Oroslav Dolenc in Ivan Vrhovnik. Prvomestnik otvarja sejo z običajnim pozdravom ter prebere nekatere važne dopise; tako na pr. družbo odlikujejoč izjavo odhoda moškega pevskega zboru „Glasbene Matice“, s kojim se naznana, da se bo prvi koncert prihodnje sezone zvršil naši drožbi v prospeh. Blagajnik naznava, da je imela družba letos 9005 gld. troškov in 8414 gld. dohov, primanjkljaj znaša torej 591 gld. Prihodnja velika skupščina bo v Ljubljani, torek 11. avgusta t. l. Ko so se sprejeli razni nasveti in rešile prošnje, zaključil je prvomestnik sejo ob 1/4. uri zvečer.

— („Ljubljanskega Sokola“ jour fixe) minulo soboto je bil prav dobro obiskan. Pred začetkom bile so proste vaje za kranjski izlet, ki so se izvajale prav točno. Glavni del vsporeda izvrševal je oddelek vojaške godbe; jedini humoristični točka „menažerija“, katero je izvajal gosp. Bošković, je vzbujala mnogo smeha. Reditelj g. Jedlička se je o nenanavzočnosti svojega soreditelja trudil, da izpolni svojo težko nalogo. Sreča mu je bila mila, kajti slučajno navzoči slavnemu kvartetu „Ilirija“ je na občno veselje zapel nekoliko svojih krasnih točk, ki so bile vzprejete z viharnim, navdušenim odobravanjem. Odbornika Krsnik in Jos. Nolli sta izrekla imenom družbe vrlim pevcem zahvalo za njih prijnost. Z navdušenjem je bil vzprejet tudi J. Nollijev predlog, naj se osnuje do prvega rodbinskega večera, ki boda začetkom meseca septembra, sokolski pevski zbor, kakor ga je društvo že imelo prejšnje čase. Tajnik V. Murnik je, zaključivši večer, imenom iz Ljubljane odsotnega staroste izrekla imenom članom za obilo udeležbo, red teljema Jedlički in odsotnemu Auerju, g. Boškoviču, posebno pa vremenu kvartetu „Ilirija“, ki je s svojim izbornim petjem tako povzdignil zadnji jourfixe poletne dobe.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“.) Sobotna vrtna veselica pri Fehincu obnesta se je vkljub dvomljivemu vremenu in navzlio temu, da so imela še nekatera druga narodna društva istodobno zavetne večere, prav dobro. Zelo čedno z zastavami in lampijoni okrašeni vrt je bil poln odličnega občinstva, katero je z zanimanjem sledilo izbornu prednašanim pevskim točkam moškega zboru pod vodstvom društvenega pevovedje g. prof. Gerbiča; posebno sta ugajala zbor „Ciganji“, v katerem se je odlikoval gosp. Pavšek s svojim lepim, dobro izvezbanim glasom, in „Šopek narodnih pesmi“ iz Tuhiške doline. Pohvalno je omeniti tudi vojaško godbo, ki je igrala vse točke precizno in neumorno. Friseksov humoristični potpourri „Slovo godev“ je občinstvo uprav elektrizoval. Včeraj izletela je „Ljubljana“ v Dob in Vir, kjer so se člani pevci in prijatelji društva, katerih je bilo nad 60, jako dobro zabavali. Prihodnjo nedeljo bo izlet v Grosuplje.

— (Mešanska vojašnica v Ljubljani.) Posnetniki tako zvane mešanske vojašnice v Traovem imeli so včeraj dopoldne v mestni dvorani občni zbor, pri katerem se je razpravljalo zlasti vprašanje, bi li kazalo vojašnico, ki je bila po potresu hudo poškodovana, rekonstruirati, ali pa poslopje s travnikom vred na javni dražbi prodati. Soposetnik gospod A. Drelse pojasnil je, da bi rekonstrukcija stala 45 800 gld., da bi torej investovana glavnica dolgo vrsto let ne donašala skoraj nikakih obrestij. V imenu ravnateljstva stavljal je torej predlog, naj se poslopje s pripadajočim svetom vred proda za primerno ceno. Občni zbor pritrdir je soglasno temu predlogu. Splošno izraža se želja, da bi se od poklicane strani skrbelo za to, da bi se v tem obsežnem poslopu priredila mala in cenena stanovanja, katerih se v Ljubljani tako silno pogreša.

— (Naša letovišča.) V Ljubljano tudi letos ni nič tujcev (Tržačanov), ki so prejšnja radi sem zahajali na sveži zrak in se tu prav dobro počuti, ker so bili ob jednem na deželi in v mestu. Timbolj pa silijo gosti v Kamnik, kjer uživajo poleg lepe okolice najčistejši plavinski zrak. Tudi na Bledu je do sedaj že okoli 700 tujcev, česarovo se prava sezona še ni začela. Zlasti mnogo gostov ima g. Rikli (okoli 100), od katerih pa jih je prišlo že nekoliko v nasprotje s kazenskimi zakoni, ker so preveč adamitično običenii. Z dogotovitvijo „kursalona“ sedaj zelo hite, da bode mogoče dne 3. avgusta sklepni kamen položiti.

— (Pazite na otroke!) K sobotni naši notici, v kateri smo pod tem zaglavjem poročali o nesreči, ki se je pripetila v Schoberjevi hiši, nam je pripomniti, da so etreči hranilničnega uradnika g. A. Lugeka užgali špirit in potem poklicali otroka učitelja g. Schifferja, naj prideva gledat goreči špirit. Kako se je zgodila nesreča, ni dognano. Otroka gospoda Schifferja sta jako hudo opečena. Naj bi bila ta nesreča v svarilo starišem; splošna je tožba, da se na otroke premalo pazi in mnoge nesreče, ki se primerjajo, potrjujejo to.

— (Imenovanje.) Višji rudniški svetnik v Brixlegu na Tirolskem g. Jos. Čermak je imenovan načelnikom rudniškega ravnateljstva v Idriji.

— (Dr. Marinko in novomeška gimnazija.) Pod tem naslovom piše nam mladinojub iz Novega mesta mej drugim: „Pred kratkim izključenih je bilo z naše gimnazije več dijakov radi p..... in v tem stanu prouzročenih šandalov. Slučajno sešel sem se z nekimi dijaki višje gimnazije. Predočil sem jim posledice p..... in jih prosil, naj to opuste v lastnem in v interesu svojih roditeljev in pa tudi v interesu našega naroda, kateremu imajo jedenkrat služiti. Obljubili so mi držati se mojih nasvetov. Vsi so pa tudi ob jednem poudarjali: „Kako to, da se ravno nam vse zameri, profesorju Marinku, o katerega notočno znamem in drugih rečih se v vsaki hiši in tudi v vsakem razredu govoriti se pa nič ne zgodi. Verjemite mi, gospod, dostavil je jeden dijakov: mi čislamo vse naše profesorje, za gosp. Marinko pa ne moremo spoštovanja imeti. In ravno ta profesor imel bi nam v moralnem oziru najbolj vzgledati biti!“ Prigovaljali sem jim na to, da se naj vzgleda drugih profesorjev drže, njega pa naj po možnosti spoštujejo, ker so to dolžni disciplini, na kojo opazko so vsi uniscono odgovorili tako, da odgovora ne morem zapisati. Kakor razvidite, gospod urednik, iz teh vrstic, dela gospod profesor Marinko vidno na propad naše gimnazije in mi davkoplačevalci smo le radovedni, koliko časa nam bo še vlada pustila tega vzgledno-moralno (!) živečega gospoda na veliko škodo naše mladine mej nami živeti?“ — Tako ta dopisnik. Najhujše smo izpustili. Prejeli smo pa tudi drugi za dr. Marinka že bolj „laskavi“ dopis, v katerem se naravnost agituje za odpošiljatev deputacije k ministerskemu predsedniku grofu Badeniju za časa njegovega bitanja v Ljubljani. Častitamo k temu g. profesorju veronauka dr. Marinku!

— (Aljažev stolp) vrh Triglava je dobil včeraj novo pokrivalo in sukojo. Na stoji namreč na mestu poprejšnje trijangularne piramide in se njegova siva zunanjost ne razločuje na daljavo glede posameznih delov, kar je za trijangularno neobhodno potrebno. Letos je ukazal načelnik generalnega štaba na novo trijangularovati vso Avstro-Ogersko na temelju precizijškega nivlementa, ki je bilo izpeljano okoli l. 1875. počeni od Adrie pa dalje proti notranjosti države po vseh glavnih cestah. Vsled tega deločujejo sedaj trijangularno višino Julijskih planin in Karavank, odnosno vsega zemljišča od 45° 30'—47° sev. širine in od italijanske meje do 14° 30' vzh. dolžine, torej do ljubljanskega polđevnika. Zato postavljajo sedaj po naših vrhancih nova piramide in mapna oblast je dala napraviti Aljaževemu stolpu črno streho in bel plastič, da se bo ta znak ed daleč razločeval. — Ob jednem s trijangularijo začelo se je tudi novo mapovanje (1: 12500), tako da dobimo čez nekaj let popolnoma nove povezem zanesljive specjalne karte.

— (Prostovoljno gasilno društvo v Dolškem) priredi pri „Krači“ dne 26. julija v korist društva veselico. Začetek ob 4. uri popoludne. Vstopina 20 kr. Gostje dobro došli.

— (Celjski Sokol) imel je — kakor se nam poroča — 18. t. m. izvanredni občni zbor, pri katerem se je popolnil odbor v toliko, da je bil tajnikom izvoljen g. Franjo Jošt, kojigovodja posojilnice v Celju. Rešile so se tudi nekatere važne, društva se tikajoče zadeve ter se je sklenilo, da se Sokol zaradi raznih zaprek ne udeleži ljudske veselice v vojniški Paradeški dne 2. avgusta. Občni zbor je bil prav dobro obiskan, zlasti je dobro zamenje, da se nekatere ml. moči vidno zanimajo za „Celjskega Sokola“. Želeti je le, da si omislijo na novo vstopivši člani čim preje tudi društveno obliko. Čestitati moramo sedanjemu zares marljivemu odboru, da je v teku nekaterih mesecev svojega delovanja mnogo potrebnega ukrenil, tako, da ima Celjski Sokol že svoje trobentače in si boče v kratkem omisli ti društveno zastavo. Želeti je, da se mu to kmalu posreči, kar mu bode s sedanjimi delavnimi novimi odborniki tem ležje mogoče.

— (Slovenebistroško pevsko in tamburaško društvo) priredi dne 26. julija v gostilničnih prostorih g. Drag. Hrastnika v Spodnji Polskavi veselico z jako zanimivim vzporedom. Začetek ob 4. uri popoludne.

— (Roman farovške kuharice) Polonica Težak, farovška kuharica v Podgorci pri Veliki Nedelji, je imela ljubimco, in sicer, kar sa pri farovških kuharicah redkodaj primeti, ima nekega kočarja. Ljubavno razmerje pa ni bilo prav platonično, zakaj meseca aprila je kuharica sporočila svojemu ljubimcu Jakobu Osmercu, da bode kmalu

imel spodbjevati očetovske dolžnosti. Osmerc se tega naznana ni prav nič razveselil, nego ves obupan prosil in rotil svojo ljubimko, naj se obesi. Kuharica pa se Jakobu Osmercu na ljubav ni hotela obesiti, nego je sklenila, živeti še dalje, naj ljudje reko, kar hočejo. To pa Jakobu Osmercu ni bilo všeč. Ker je videl, da se farovška kuharica nikakor neče prostovoljno preseliti na oni boljši svet, je sklenil, da jej sam pomaga v nebeško kraljestvo. Te dni je poklical Polonica Težak iz farovža na neki samotni kraj in poskusil jo ubiti. Prizadel jej je več budih ran, da je reva obležala brez zavesti, napisled pa vendar prišla k sebi. Zdravnik so farovški kuharici zagotovili še nadalje življenje, nje ljubimca pa so orožniki odgnali v zapor.

— (Goreč vlak) Minoli teden je v vagonu iz Maribora v Celovec vozečega tovornega vlaka nastal na doslej še nepojasnen način ogenj. Ko se je vlak pripeljal v Spodnji Dravobreg, je bil že ves vagon v plamenu. Na strečo se ogenj mej vožnjo ni razširil na druge vagonne. Škoda je neki kako znotna.

— (Laška prekanjenost.) Vlada je naročila občinam, naj sestavijo imenik vseh moških, kateri so dovršili 24. leto. Po tem imeniku se sestavijo liste volilcev v peti kuriji. Občinsko županstvo v Motovunu v Istri je svojevoljno utesnilo volilno pravico svojih občanov; zauzalo je namreč podobčinam, naj sestavijo imenik vseh moških, ki so dovršili 24. leto in ki znajo čitati in pisati. Na ta način upajo Lahij, da utečajo na tisoče volilcev njih volilne pravice in da zmagajo v peti kuriji s svojim kandidatom. Radi bi vedeli, je li v tem oziru na mestnik Rinaldini že storil svojo dolžnost.

* (Li-Hung Čang na potovanju.) Kitajski podkralj je srečno dospel v Pariz. Ker je oficijele zastopnik kitajskega cesarja, je bil sveda dostoju vzprejet in se na izkazujejo vse pristeje mu časti, dasi sicer Kitajci v Parizu niso kar nič popularni. Parižani prezirajo Kitajce. Izobraženi Parižani zmatrajo Kitajce za občni kulturi sovražen rod in niso nikdar prakrivali svojih simpatij za Japonce. Priprosti Parižan zmatra Kitajce za „maškate“, ker se tudi v Evropi običajo po svoji navadi, in vsak tak Parižan misli, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitosti in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gledati drugim na zobe, kadar jedo, zre molče na svoj krožnik. Parižani se ob tem ne spodkajo, da mora Kitajca malo pocakati za kito. Na strečo ni Li-Hung Čang nobenega evropskega jezikha zmožen, njegov tolmač pa je toli premeten, da mu ne pove vsega, kar sliši o eksotičnem podkralju. Li-Hung Čang si je desedaj v Parizu ogledal že mnogo znamenitostij in prisostvoval tuli raznim oficijelnim, njemu na čast prirejenim obejam. Modri kitajski državnik se odzove vsakemu povabilu na obed, ne zavžije pa nikjer ni mrvice. Dostojanstvo sedi za mizo, in ker mu po kitajski navadi ni dovoljeno, gled

Poslano.*)

V "Laibacherici" nekdo pod C. I. kliče vse mogoče faktorje na pomoč, naj občinski svet razveljavi svoj sklep, da pleskušnje ni potreba kolesarjem.

C. I. dobro ve, da preskušnje toliko pomagajo kot nič in da le tablice so tisti mogočni mejnarodni faktorji, ki preprečijo, da ne divijo ne divjaki ne klubaki po objudnih ulicah. C. I. namen je ves drugačen, namesto: Prvič, da bi obadvla kluba imela neko predpravico, združeno z dobičkom. Najbolj ga bodo novo ustanovljeno "I. splošno ljubljansko kolesarsko društvo". Drugič, da ovira po možnosti, da se kolesarstvo v naši metropoli tako lepo ne razvita, kakor v bližnjem nemškem Gradcu.

C. I. vé dobro dunajsko kolesarijo opisati, navlašč je pa pozabil opomiti, da se na Dunaju vozi tako obrtnik, kakor uradnik za 5 kr. tako daleč, kakor v Ljubljani za 1 gld.

Slavni občinski svet je stvar dobro prevdral, kako važno je kolo za obrtnike in kako malo nevaren je oni kolesar za pasante, ki ne zna - voziti.

C. I. sam tegača kolesarsa, ki voziti ne zna, še do danes gotovo ni videl po cesti divjati. — Ergo!

Sklicevateleji „I. splošnega kolesarskega društva“.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon. (2703)

Najčistejsi in najboljši malinčev sirup v steklenicah po 1 kg 60 kr. Razpošilja se tudi v pletenicah po 3, 10, 20 in 40 kg., kg po 48 kr.

Lekarna Piccoli, „Pri angelju“
(2648-13) Ljubljana, Dunajska cesta.

Umrl so v Ljubljani:

16. julija: Ivan Ravnikar, gostilničarjev sin, 2 mes., Rimski cesta št. 5, oslabljenje.

17. julija: Apolonija Gumsej, železniškega uslužbenca žena, 34 let. Lattermanov drevored, v baraki, rak.

18. julija: Jurij Selan, mesarjev sin, 15 mes., Poljanski trg št. 5, za vodenico vsled vratice. — Uršula Dolenec, paznikova vdova, 70 let, Sv. Jakoba trg št. 1, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
18.	9. zvečer	735.4	17.0	sl. jvzh.	oblačno	
19.	7. zjutraj	734.4	16.3	sl. jjvzh.	oblačno	27.4
-	2. popol.	733.8	22.4	sr. jjvzh.	del. jasno	
"	9. zvečer	734.3	17.5	sl. jvzh.	oblačno	
20.	7. zjutraj	735.1	16.0	sr. vzvzh.	pol. obl	0.6
-	2. popol.	734.7	26.8	sr. svzh.	del. obl.	

Srednja temperatura sobote in nedelje 17.0° in 18.7°, za 2.8° in 1.1° pod normalom.

Dunajska borba

dné 20. julija 1896

Skupni državni dolg v nota	101 gld.	80 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	85
Avstrijska zlata renta	123	90
Avstrijska kronska renta 4%	101	15
Ogerska zlata renta 4%	122	60
Ogerska kronska renta 4%	99	60
Avstro-ogrske bančne delnice	977	—
Kreditne delnice	364	50
London vista	119	80
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	75
20 mark	11	74
10 frankov	8	51 1/2
Italijanski bankovci	54	45
C. kr. cekini	8	65

Dně 18. julija 1896.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	144 gld.	50 kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	189	75
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	—
Kreditne srečke po 100 gld.	199	25
Ljubljanske srečke	22	—
Rudofove srečke po 10 gld.	22	50
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	482	—
Papirnat ruhej	—	26 1/2

Razglas.

V konkursno maso Josipa Severja iz Št. Jerneja spadajoče

specerijsko in manufakturno blago
s prodajalniško opravo vred

katero se je povodom popisa in cenitve cenilo na 5836 gld. 90 kr., proda se vsled sklepa upniškega odbora po čez ponudboim potom največ ponujočemu.

Dotični ponudbe naj se dopošljejo najpozneje

do 1. avgusta 1896

podpisanimu upravniku mase.

Konkurzna masa ne prevzame nobene odgovornosti glede kakovosti ali kolikosti glede tega v konkurzno maso spadajočega blaga, niti glede slučajnih pomot v inventarju.

Dotični inventar si more upogledati vsak kupovalec pri upravniku mase.

Dotičnik, katerega ponudbo bode vzprejel odbor upnikov, mora najpoznejše v treh dneh, ko se mu je prijavilo, da se je njegova ponudba vzprejela, kupino uplačati v roke upravnika mase, kupljeno blago pa najdalje v osmih dneh po plačilu kupnine prevzeti. Vsak ponudnik ostane s svojo ponudbo v zavezi, dokler se mu o istej ne naznani sklep odbora upnikov.

V Kostanjevici, dn. 17. julija 1896.

Aleksander Hudovernik, c. kr. notar,
upravnik mase.

(2699-1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjevropskem času. (1705-164)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Aussere, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezeru, Inomost, Steyr, Linz, Dunaj via Amstetten. — Ob 1. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selzthal v Solnograd, Steyr, Linz, Budejvice, Plzen, Marijine varve, Hevl, Frančeve varve, Karlove varve, Prago, Lipško čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoludne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selzthal. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 6. uri 30 min. zvečer vsako nedeljo v Lesce-Bled. — Vrhuta tega ob 6. uri 29 min. popoludne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Solnograd, Bregenz, Inomost, Zella na Jezeru, Lend-Gastein, Linz, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussere, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiž. — Ob 8. uri zjutraj osobni vlak v Lesce-Bled. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipško, Prague, Francovih varov, Karlovih varov, Hobza, Marijineih varov, Plzen, Budejvice, Solnograd, Linz, Steyr, Pariz, Genevo, Carlsbad, Bregenz, Inomost, Zella na Jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Pontabla, Trbiž. — Ob 2. uri 32 min. popoludne mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto. — Ob 4. uri 55 min. popoludne osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipško, Prague, Francovih varov, Karlovih varov, Hobza, Marijineih varov, Plzen, Budejvice, Solnograd, Ljubno, Beljak, Celovec, Pontabla, Trbiž. — Vrhuta tega ob 10. uri 26 min. zvečer, ob 10. uri 26 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 1. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Več pove gospod A. Kališ v Ljubljani.

(2651-6)

(2698-1)

(2689-1)

(2699-1)

(2691-2)

(2692-3)

(2693-4)

(2694-5)

(2695-6)

(2696-7)

(2697-8)

(2698-9)

(2699-0)

(2700-1)

(2701-2)

(2702-3)

(2703-4)

(2704-5)

(2705-6)

(2706-7)

(2707-8)

(2708-9)

(2709-0)

(2710-1)

(2711-2)

(2712-3)

(2713-4)

(2714-5)

(2715-6)

(2716-7)

(2717-8)

(2718-9)

(2719-0)

(2720-1)

(2721-2)

(2722-3)

(2723-4)

(2724-5)

(2725-6)

(2726-7)

(2727-8)

(2728-9)

(2729-0)

(2730-1)

(2731-2)

</